

Het voetbalidool

Film-, pop-, voetbalsterren, ze zijn van alle tijden, de mens heeft blijkbaar zijn idolen nodig. Zij worden vaak rolmodel waaraan velen zich spiegelen, vooral als je jong bent geeft zo'n idool je het idee dat je hetzelfde kunt bereiken. Een doel in het leven hebben is prachtig, het kan je geweldig stimuleren. Veel puberende meisjes zagen en zien dit vaak als het 'virtuele' daten, maar gelukkig groeien ze later over de tranen van een onbereikbare liefde heen.

Voor jongens spelen andere 'sterren' een rol, vaak voetballers, jonge jongens die bakken met geld verdienen als ze een balletje drie keer hoog kunnen houden. Als toeschouwer vraag je je wel eens af wat je met zoveel geld moet, maar die jongens weten dat wel.

Bij die voetbalsterren bestaat veel saamhorigheid, ze kijken veel naar elkaar en volgen de ander ook. Als kritische toeschouwer wil ik dat nog wel eens als 'kuddegedrag' bestempelen. Een goed betaalde voetballer moet voldoen aan een zeker verwachtingspatroon, vooral van zijn collega's. Door daaraan te voldoen, zetten ze ook de standaard voor hun fans, want die willen alles wat zij doen kopiëren. Alleen betreft dat niet het spel zelf.

Zit u erop te wachten dat uw kind een voetballer als idool heeft? Zo'n overbetaalde snotneus die niks meer zelf kan? Waarvoor de schoentjes gepoetst klaar moeten staan, het broekje gestreken klaar moet liggen en het shirtje op hem hangt te wachten? Maar dan wel op de juiste manier opgehangen, anders trekt hij het nog achterstevoren aan ook! Want echt zelfstandig zijn ze al lang niet meer. Wilt u ook een kind dat de hele dag een koptelefoon op heeft en niet meer met zijn omgeving communiceert?

Als ouder moet je je toch echt wel eens afvragen wat een voetbalidool met je kind doet. Want bij voetballers gaat het allang niet meer om het voetbal!

Neem nou eens het 'haar' van zo'n knul. Ze sjokken over het veld met de meest schokkende en bizarre kapsels en kleurspoelingen. De kapsels verschillen per wedstrijd, en straks ook nog per speelhelft als iedere speler zijn eigen kapper in de kleedkamer heeft. Contractueel zou moeten worden vastgelegd hoeveel tijd er bij de kapper mag worden doorgebracht in plaats van op het trainingsveld.

En wat dacht u van de schoenen? Het is allang niet meer belangrijk hoe goed een schoen een bal kan raken, als hij maar bij de outfit past en voldoende opvalt. Waar vroeger de oude Ford je liet kiezen uit zwart of zwart, daar paraderen nu alle kleuren van de regenboog over de grasmat. Ik wacht alleen nog op de speler die aan iedere voet een verschillende kleur draagt, dan kan hij ook beter zien wat links of wat rechts is, misschien dat hij dan ook weet met welke voet hij de bal moet raken.

Er was een tijd dat een speler met de fiets naar de training kwam, dan waren je spieren al opgewarmd, maar nu moet iedere training eerst met opwarmen beginnen, want de auto is belangrijk geworden. Niet als transportmiddel, maar als pronkstuk. Wie de duurste of opvallendste auto heeft, ontleent daar een zekere status aan, een variant op het spelletje wie de langste heeft! En omdat er geen tijd is voor een APK, moet er regelmatig een nieuw model besteld worden.

Als je dan denkt dat je het gehad hebt, komt het ergste nog. De 'plakplaatjes'! Hele lijven worden van top tot teen voor het leven getekend, of is het verminkt? Begrijpen doe ik dat niet. Als ik een jaar of twee, drie een polo heb gedragen, is het hoogtijd voor een nieuwe. Als onze gordijnen tien of vijftien jaar hangen, zijn we erop uitgekeken. Maar voetballers lijken van de meest afzichtelijke plaatjes de rest van hun leven iedere dag te willen genieten. Hier zie ik kansen voor een plastisch chirurg die huidtransplantaties tot een kunst weet te verheffen. Zoals ik al zei, het is allemaal kuddegedrag. Ik heb oprechte bewondering voor spelers die een eigen persoonlijkheid houden door niet in deze waanzin mee te gaan. Misschien is het toch aan te bevelen om met uw kind tijdig eens een goed gesprek aan te gaan, want je zult maar een kind hebben dat een voetballer als idool adoreert!